

Seznamte se: Žofie Součková

Operaplus.cz, 26.4.2018

Kdy a kde jsem se narodila

Pocházím z Hradce Králové, kde jsem přišla na svět za krásného slunečného odpoledne 16. května roku 1993.

Moje rodina a její vztah k hudbě

Co mohu s jistotou říci je, že hudbu v rodině milujeme všichni, ale asi nikdo ze začátku netušil, že to dotáhnu dál, než je rodinné zpívání a jamování, kdy děda hraje na harmoniku, táta na hrnce, teta na kytaru a já na flétnu. Z tátovy strany rodiny mám tak hudební vlohly a po mamce zase určitou cílevědomost.

Jaké byly moje hudební začátky

No, někdy mám pocit, že jsem na začátku pořád. Ale jestli se tím myslí začátky v dětství, tak jako asi u každého dítěte. Kromě flétny mě bavily i další činnosti jako třeba tancování, zpívání nebo divadlo. Ale úspěchy na soutěžích ve flétně nakonec nějak přebily to ostatní.

Proč jsem si nakonec vybrala právě svůj obor

Určitě na to měla velký vliv moje první učitelka Naděžda Tyčová, která mi dala nejen skvělé základy ve flétně, ale taky měla dost velký podíl na vývoji mé osobnosti. Je to skvělý člověk, Chorvatka s jižanským temperamentem, která mi ukázala, jak správně nakládat s láskou k hudbě. Dnes, když sama učím, zpětně čerpám z jejího přístupu k dětem.

Moje první veřejné vystoupení a vzpomínky na něj

Moje první veřejné vystoupení vůbec bylo v Klicperově divadle v Hradci Králové, když mi bylo pět. Ztvárnila jsem dětskou roli dcery Maryši ve stejnojmenném představení v inscenaci dnes známého režiséra Vladimíra Morávka. Mimochodem to je i natočené pro Českou televizi. A co se týče vystoupení na flétnu, tak to mi bylo asi devět, když jsem hrála na prvním třídním koncertě, a měla jsem hroznou trému.

Moji dosavadní učitelé a zkušenosti s nimi

Ve svém životě jsem potkala celkem tři skvělé pedagogy, a jsem opravdu moc vděčná, že jsem měla takové štěstí a dostala se právě k nim. Mojí první a úžasnou učitelkou, jak jsem již zmiňovala, byla paní Tyčová. Aktuálně studuji ve třídě pana profesora Jana Ostrého jak na Pražské konzervatoři, tak na Fakultě umění Ostravské univerzity. Dle mého názoru je nejen u nás opravdovou špičkou ve svém oboru a lepšího pedagoga bych si nemohla přát. Navíc k tomu všemu nádherně hraje a jeho sólové koncerty jsou pro mě největší inspirací. V rámci ročního pobytu Erasmus jsem v loňském roce studovala na Hudební akademii v chorvatském Záhřebu u profesorky a tamější první flétnistky Záhřebské filharmonie

Renaty Penezić. Od ní jsem se nejvíce naučila, co se týče orchestrální hry, a mohla jsem si také několikrát zahrát v tamějším orchestru, což byla obrovská zkušenost. Také jsem zde navázala důležité umělecké kontakty a spřátelila jsem se se skvělou varhanistkou a zpěvačkou Elenou Roce, se kterou jsme měly několik koncertů po Chorvatsku a jsme pozvané i na další festivaly v příštím roce.

Soutěže, kterými jsem zatím prošla, a co hlavně mi daly

Na základní umělecké škole jsem si prošla národní soutěží ministerstva školství, mezinárodní soutěží Novohradská flétna. Na konzervatoři a na fakultě jsem se pak zúčastnila mezinárodních soutěží Flautiada v Bratislavě, Davorin Jenko v Bělehradu nebo Woodwind and Brass ve Varaždinu. Člověka to celkově motivuje, aby více a systematicky pracoval.

Co považuji za svůj největší úspěch

Snažím se spíše radovat z maličkostí a sebe moc neprožívat. Ale určitě mě moc potěšilo, že jsem uspěla v konkurzu na konzervatoři o absolutorium s orchestrem, takže si budu moct sólově zahrát s Hradeckou filharmonií.

Jak hodně cvičím

V průměru tak kolem tří hodin denně. Když je soutěž, nějaký důležitý koncert nebo jsem byla na Erasmu, tak klidně i pět.

Můj profesní vzor

Co se týče flétnového umu, tak určitě pan profesor Ostrý. Na masterclassu v Rakousku mě také velice zaujala francouzská pikolista Nathalie Rozat. Hrála nádherně nejen na flétnu, ale i na pikolu, a navíc je to velmi sympatický a laskavý člověk.

Kam až bych to ve svém oboru chtěla dotáhnout

Momentálně bych chtěla hlavně hrát, pokračovat ve studiu, které mě nabíjí a inspiruje. Hodně mě baví sólové koncerty s doprovodem varhan, kytary či jiného nástroje. Být součástí malého komorního uskupení nebo udělat konkurz do vyhlášeného orchestru by mě také moc potěšilo. Velké sny malého studenta si ale nechávám ještě pro sebe.

Jakou hudbu provozuji nejraději

Takovou, která dělá radost ideálně nejen mně, ale i posluchačům. Co se týče období, ráda hraji barokní hudbu a hudbu dvacátého století. Na baroku mě fascinuje čistota a lehkost a v moderní hudbě mě zase baví polyrytmie a různé moderní prvky, které si mohu na svém nástroji vyzkoušet.

Jakou muziku ráda poslouchám

S příchodem na konzervatoř jsem začala poslouchat více artifiální hudbu, kterou také provozuji, konkrétně opět baroko nebo dvacáté století, ale někdy také ranou vokální polyfonií nebo romantismus. Z té populárnější scény mám ráda jazz nebo world music, v

poslední době se vracím například k uskupení Portico Quartet. Fascinuje mě rytmus a barvy, se kterými pracují.

Co dalšího mám ráda, jak trávím volný čas

Velmi důležitá je pro mě rodina a přátelé, na které bohužel nemám tolik času. Takže ať už je to cyklistika, hory, volejbal, živé koncerty, divadlo, degustace vín nebo jen procházky v přírodě, je to právě rodina a blízcí přátelé, bez kterých by to všechno nedávalo smysl. A co mě nejen baví, ale i pomáhá v profesním životě, je jóga.

Co mně dokáže udělat největší radost

Když potěším někoho druhého.

Moje největší přání

Zdraví a štěstí mé rodiny a mých blízkých. A kdybych měla tu moc, tak světový mír.

Zdroj: <https://operaplus.cz/seznamte-se-zofie-souckova/>